

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2014/35165]

17 JANUARI 2014. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse artikelen van en tot invoeging van artikel 5.2, 8.4 en 8.5 in het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is

VERSLAG AAN DE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Op 16 juli 2010 heeft de Vlaamse Regering het besluit tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, goedgekeurd.

Drie jaar na de inwerkingtreding van dit besluit blijkt dat er een paar, beperkte, bijstellingen aan dit besluit nodig zijn. Het verslag dat bekendgemaakt werd bij het besluit van 16 juli 2010 is nog steeds actueel, buiten eventueel verder aangegeven punten.

1 Wat betreft onroerend erfgoed.

Op 12 juli 2013 heeft de Vlaamse Regering het decreet betreffende het onroerend erfgoed bekrachtigd en afgekondigd (*Belgisch Staatsblad*, 17 oktober 2013).

Hierdoor dringen zich enkele tekstcorrecties in het besluit op.

Dit betreft de verwijzing naar de regelgeving inzake onroerend erfgoed.

2 Wat betreft handelingen in, aan en bij woningen.

De plaatsing van van het hoofdgebouw vrijstaande niet voor verblijf bestemde bijgebouwen is vrijgesteld tot op of tegen de perceelsgrens als de bijgebouwen tegen een bestaande scheidingsmuur opgericht worden tegen een bestaande scheidingsmuur.

Voor niet-overdekte constructies geldt deze vrijstelling niet. Dit wordt momenteel voorzien, waardoor een vergunning voor deze constructies niet langer nodig is, zover deze worden geplaatst op minstens 1 meter van de perceelsgrenzen of tot tegen een bestaande scheidingsmuur op de perceelsgrens.

Tot 2010 waren bijgebouwen vrijgesteld tot max. 2,5 m kroonlijsthoogte en max. 3 m nokhoogte. De huidige tekst van het besluit moet gelezen worden als maximale hoogte (= nokhoogte), dus identiek aan vorige regeling. Dit is goed om constructies met plat dak tot 3 m vrij te stellen (waar dit vroeger 2,5 m hoogte was), maar voor constructies (tot 40 m²) met een hellend dak is dit te laag. Daarom wordt deze maat verhoogd tot 3,5 m.

3 Wat betreft handelingen die vrijgesteld worden in parkgebied.**3.1 Handelingen in, aan en bij woningen**

Op grond van artikel 4.4.12 e.v. van de VCRO genieten zonevreemde woningen in parkgebied van dezelfde decretale basisrechten (verbouwen, herbouwen en uitbreiden) als zonevreemde woningen buiten ruimtelijk kwetsbaar gebied. Dit betekent dat zij – mits de noodzakelijke vergunningen – kunnen herbouwd en uitgebreid worden tot 1 000 m³.

Het is niet logisch dat deze woningen voor wat de vrijgestelde handelingen betreft, strenger behandeld worden. Op vandaag zijn volgende handelingen in, aan en bij woningen in parkgebied immers niet vrijgesteld :

- maximaal 80 m² niet-overdekte constructies (verhardingen, zwembaden, tuinvijvers, ...),
- maximaal 40 m² bijgebouwen (tuinhuizen, carports,...),
- maximaal 10 m³ opslag van materialen (zoals brandhout) en
- plaatsing van 1 woonwagen (of kampeerwagen, tent,...) bij woningen.

Deze constructies hebben – gelet op de randvoorwaarden opgenomen in het Vrijstellingenbesluit – een minimale ruimtelijke impact die de natuurwaarde of landschappelijke waarde van de parkgebieden geenszins in het gedrang brengt. We stellen daarom voor om dergelijke constructies, die behoren tot de normale inrichting van de huiskavel, ook in parkgebieden vrij te stellen van stedenbouwkundige vergunning. De andere randvoorwaarden (o.a. binnen de 30 m van de woning) blijven uiteraard ook van toepassing voor huiskavels in parkgebieden.

3.2 Tijdelijke handelingen

Tijdelijke constructies zijn in gebieden met hoge natuurwaarden niet zonder vergunning toegelaten omdat ze deze natuurwaarden sterk zouden kunnen schaden.

Parkgebieden vervullen naast hun natuurwaarden vaak ook een recreatieve functie of een landschappelijke waarde. Ze dienen conform het gewestplanvoorschrift ook hun sociale functie te vervullen (KB 28 december 1972). Het zonder vergunning toestaan van tijdelijke constructies in het licht van die sociaal-recreatieve functie is verdedigbaar. Voor zover het gaat om een tijdelijke plaatsing van constructies, die door hun aard of beperking in de tijd geen afbreuk doen aan de goede ruimtelijke ordening en de algemene bestemming van het (park)gebied niet in het gedrang brengen, kunnen deze ook in parkgebieden vrijgesteld worden van stedenbouwkundige vergunning. Het kan hier bijvoorbeeld gaan om de tijdelijke plaatsing van tenten, stellingen, tribunes en andere constructies voor de organisatie van een muziekfestival, een sportmanifestatie, een wijkkermis, een wandeltocht, ... Een verruiming van de mogelijkheden van artikel 7.3 is aanvaardbaar gezien de sociaal-recreatieve functie van dergelijke parkgebieden. Gelet op de ecologische waarde van parkgebieden mag dit echter geen negatief effect hebben op het gebied. Het is dan ook aangewezen bijkomende randvoorwaarden op te nemen om de ecologische waarde te garanderen.

Aanzienlijke reliëfwijzigingen voor de organisatie van sportmanifestaties (bv. lawaaisporten) kunnen evenwel een aanzienlijke impact hebben op het parkgebied, zodat een verruiming van deze mogelijkheden (zoals geboden via art. 7.4) niet gewenst is.

Uiteraard moet opgemerkt worden dat de afschaffing van de voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning voor deze gevallen geen afbreuk doet aan de natuurvergunningsplicht. Die blijft (in voorkomend geval) onverminderd bestaan. De toevoeging van de voorwaarde dat de plaatsing niet gepaard gaat met een ontbossing, een wijziging van vegetatie of kleine landschapselementen, een aanmerkelijke reliëfwijziging of een wijziging van waterlichamen is naar analogie met artikel 8.2, 6° van het vrijstellingenbesluit.

Het gaat om in wezen verplaatsbare constructies, die door hun tijdelijke plaatsing in het gebied de algemene bestemming niet in het gedrang brengen ("opstallen").

De constructies kunnen aan de grond bevestigd worden ivf stabiliteit en veiligheid.

Voorbeelden zijn o.a.

- Het plaatsen van kramen, stellingen, tribunes, tenten en gelijkaardige infrastructuur in functie van festivals, manifestaties of feestelijkheden,
- Het plaatsen van kantoorcontainers, klascontainers e.d.,
- Het plaatsen van een circustent of kermis,
- Het plaatsen van terrassen bij vergunde horecazaken.

Het gaat dus niet om verhardingen, betonfunderingen, reliëfwijzigingen, vijvers,...

3.3 Wijzigingen van al ingerichte terreinen

De bepaling rond de vrijstelling van handelingen in reeds ingerichte terreinen is onlogisch. Huidig vrijstellingsbesluit bepaalt uitdrukkelijk dat de herinrichting van openbare parkgebieden onder deze vrijstelling valt (artikel 8.1, 2°). Doordat even verderop in de tekst de vrijstelling wordt uitgesloten in ruimtelijk kwetsbaar gebied (artikel 8.2, 5°), is de vrijstelling in parkgebied volledig onwerkzaam. Deze contradictie dient te worden rechtgezet. Ook hier blijft de natuurvergunningsplicht en de zorgplicht voor de overheid onverminderd van toepassing.

4 Wat betreft handelingen in agrarisch gebied en met agrarisch karakter.

Hoofdstuk 5 (momenteel 'Handelingen in agrarisch gebied' getiteld) wordt integraal herschreven.

Artikel 5 van het huidige vrijstellingsbesluit stelt een aantal landbouwconstructies vrij van vergunning, doch enkel in agrarisch gebied. Nochtans komt landbouw ook voor in andere gebieden en wordt deze activiteit soms uitdrukkelijk toegelaten (in bv. woongebieden of gemengd openruimtegebied). In bepaalde bestemmingsgebieden wordt landbouw ook toegelaten in afwachting van de realisatie van die bestemmingen.

Bepaalde handelingen in functie van beroeps- en hobbylandbouw zijn momenteel buiten agrarisch gebied niet vrijgesteld van vergunning (plasticserres, schuilhokken en afsluitingen voor dieren). Echter, ook in die gebieden zouden deze werken moeten kunnen vrijgesteld zijn (tenzij in ruimtelijk kwetsbaar gebied maar wél in parkgebieden, nieuw artikel 5.1). De meer ingrijpende handelingen blijven beperkt tot agrarische gebieden (nieuw artikel 5.2).

Een beperkte toevoeging wordt doorgevoerd bij schuilhokken: kleine houten schuilhokken worden overal toegelaten op onbebouwde percelen.

Ook jachtkansels worden vrijgesteld van vergunning. In bos/natuurgebied kan dit vergund worden op basis van het Koninklijk besluit van 28 december 1972 (dat de gewestplanvoorschriften omvat) ("hutten voor vis en jacht"), maar niet in agrarische gebieden. Nochtans wordt in deze gebieden ook gejaagd, om schade aan de gewassen te beperken. Een jachtkansel is ieder platform of gelijk welke verheven zitplaats, die het mogelijk maakt het wild te schieten vanaf een punt gelegen boven het normaal niveau van de grond. Wordt gelijkgesteld met een jachtkansel iedere constructie of iedere inrichting, met inbegrip van al of niet ingerichte bomen, die daartoe gebruikt wordt. Door de voorgestelde wijziging zijn jachtkansels nu ook van vergunning vrijgesteld in agrarisch gebied in de ruime zin.

5 Wat betreft mobiele constructies.

5.1 Mobiele openluchtrecreatieve verblijven

Deze toevoeging komt tegemoet aan de problematiek dat voor elke plaatsing (verplaatsing, ...) van een stacaravan op een vergund recreatief terrein een aparte stedenbouwkundige vergunning vereist is (artikel 4.2.1, VCRO).

Voor de formulering van deze vrijstelling wordt verwezen naar een aantal bestaande regelingen:

- het decreet van 10 juli 2008 betreffende het toeristische logies;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 tot uitvoering van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het toeristisch logies.

Er wordt bepaald dat de verblijven geplaatst moeten worden op vergunde openluchtrecreatieve terreinen in de zin van artikel 2, 10° van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het toeristische logies om van de vrijstelling te genieten. Bovendien dienen ze te voldoen aan de voorwaarden van deze vergunning.

Dat zijn echter niet de enige voorwaarden waaraan de constructies moeten voldoen om van de vrijstelling te genieten. Bijkomend is het zo dat:

- De plaatsing niet in strijd mag zijn met de gewestelijke verordening weekendverblijven;
- De plaatsing ook niet strijdig mag zijn met de uitdrukkelijke voorwaarden van stedenbouwkundige vergunningen

(zie art. 1.3 van het bestaande vrijstellingsbesluit dat deze voorwaarden bevat).

Als de stedenbouwkundige vergunning voor het terrein bijvoorbeeld een brandweg voorziet, moet deze verplichting gerespecteerd worden. De plaatsing van een stacaravan op deze brandweg is dus niet vrijgesteld van stedenbouwkundige vergunning.

Bovendien moet opgemerkt worden dat ook een gemeentelijk RUP de vrijstelling kan doorkruisen in toepassing van het algemene artikel 1.4 van het vrijstellingsbesluit.

Ook bepaalde toebehorende installaties worden van de vergunning vrijgesteld. Dit betreft de gebruikelijke toebehoren (de aanbouwen in de zin van artikel 9, 19°, c), 2), van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 tot uitvoering van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het toeristisch logies) die niet zouden zijn geplaatst als er geen mobiel openluchtrecreatief verblijf was geplaatst en die niet gefundeerd of verankerd zijn in de grond. De voorwaarde dat de toebehoren niet gefundeerd of verankerd zijn in de grond wordt ingegeven vanuit de bekommernis dat deze constructies verwijderd moeten kunnen worden als het mobiel openluchtrecreatief verblijf zelf wordt verplaatst of verwijderd.

5.2 Woonwagens

Analoog aan de bepaling rond mobiele openluchtrecreatieve verblijven wordt bepaald dat het plaatsen of verplaatsen van woonwagens onder bepaalde voorwaarden ook vrijgesteld zijn van stedenbouwkundige vergunning.

Het gaat dan om de plaatsing op een residentieel woonwagenterrein of doortrekkersterrein voor woonwagenbewoners, zoals vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2000 houdende de subsidiëring van de verwerving, de inrichting, de renovatie en de uitbreiding van woonwagenterreinen voor woonwagenbewoners, op voorwaarde dat het terrein in kwestie uit stedenbouwkundig oogpunt vergund of hoofdzakelijk vergund is.

Het gaat niet om zgn. "pleisterplaatsen voor woonwagenbewoners"; dit zijn terreinen die normaal gezien niet bestemd zijn voor het plaatsen van een woonwagen, maar waarop onder bepaalde voorwaarden voor een beperkte periode verkeerswaardige woonwagens kunnen staan. Deze kunnen gebruik maken van de bestaande vrijstelling voor de tijdelijke plaatsing van constructies (art. 7.3 van het vrijstellingsbesluit).

Ook hier is het zo dat het plaatsen of verplaatsen van woonwagens niet in strijd mag zijn met de uitdrukkelijke voorwaarden van stedenbouwkundige vergunningen, waarbij gedacht kan worden aan de vergunning waarbij het residentieel woonwagenterrein of het doortrekkersterrein vergund werd. (art. 1.3 van het vrijstellingsbesluit).

De minister-president van de Vlaamse Regering,
K. PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,
Ph. MUYTERS

RAAD VAN STATE

Afdeling Wetgeving

Advies 54.826/1 van 14 januari 2014 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van diverse artikelen van en tot invoeging van artikel 5.2, 8.4 en 8.5 in het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is'

Op 17 december 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van diverse artikelen van en tot invoeging van artikel 5.2, 8.4 en 8.5 in het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is'.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 9 januari 2014. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 14 januari 2014.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe wijzigingen aan te brengen in het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 'tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is', waarbij de lijst wordt bepaald van de handelingen met een tijdelijk of occasioneel karakter of met een geringe ruimtelijke impact waarvoor in afwijking van artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna : de Codex) geen stedenbouwkundige vergunning is vereist.

3. Rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door artikel 4.2.3 van de Codex, naar luid waarvan de Vlaamse Regering "de lijst (bepaalt) van de handelingen met een tijdelijk of occasioneel karakter of met een geringe ruimtelijke impact waarvoor in afwijking van artikel 4.2.1 geen stedenbouwkundige vergunning vereist is".

ONDERZOEK VAN DE TEKSTArtikel 12

4. Artikel 12 van het ontwerp bepaalt dat de artikelen 1 en 11 van het te nemen besluit in werking treden op de dag waarop artikel 4.1.1 van het decreet van 12 juli 2013 'betreffende het onroerend erfgoed' in werking treedt.

Vraag is of, wat betreft de inwerkingtreding van artikel 1 van het ontwerp, de verwijzing naar de inwerkingtreding van voornoemd artikel 4.1.1 wel adequaat is, en of niet veeleer naar de inwerkingtreding van artikel 6.1.1 van hetzelfde decreet moet worden verwezen.

Wim GEURTS,
De griffier

Marnix VAN DAMME,
De voorzitter

VLAAMSE OVERHEID

17 JANUARI 2014. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse artikelen van en tot invoeging van artikel 5.2, 8.4 en 8.5 in het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is

De Vlaamse Regering,

Gelet op de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, artikel 4.2.3;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 10 december 2013;

Gelet op advies nr. 54.826/1 van de Raad van State, gegeven op 14 januari 2014, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

Besluit :

Artikel 1. In artikel 1.2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is wordt tussen de zinsnede "dorpsgezichten," en het woord "landschappen" het woord "cultuurhistorische" ingevoegd.

Art. 2. In artikel 2.1 van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° punt 8° wordt vervangen door wat volgt :

"8° niet-overdekte constructies tot maximaal 80 vierkante meter per goed, met inbegrip van alle bestaande niet-overdekte constructies in zijtuin en achtertuin voor zover ze worden geplaatst op minstens 1 meter van de perceelsgrenzen of tot tegen een bestaande scheidingsmuur op de perceelsgrens;"

2° in punt 11° wordt de zin "De hoogte is beperkt tot 3 meter;" vervangen door de zin "De maximale hoogte is beperkt tot 3,5 meter;"

Art. 3. Aan artikel 2.2, 5°, van hetzelfde besluit wordt de zinsnede " , met uitzondering van parkgebied" toegevoegd.

Art. 4. In hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 26 november 2010 en 9 september 2011, wordt het opschrift van hoofdstuk 5 vervangen door wat volgt :

"HOOFDSTUK 5. Land- en tuinbouw".

Art. 5. Artikel 5 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 9 september 2011, wordt vervangen door wat volgt :

“Art. 5.1. Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor de plaatsing van de volgende zaken, voor zover ze niet liggen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, met uitzondering van parkgebied :

1° constructies met een maximale hoogte van 3,5 meter, als ze dienen voor de teelt of bescherming van landbouwgewassen en na de oogst worden verwijderd;

2° open afsluitingen of open afsluitingen met dwarslatten met een maximale hoogte van 2 meter;

3° een schuilhok voor weidedieren op een onbebouwd goed. Het schuilhok heeft houten wanden, een maximale oppervlakte van 20 vierkante meter, een maximale hoogte van 3 meter en minstens één volledig open zijde.”.

Art. 6. In hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 26 november 2010 en 9 september 2011, wordt een artikel 5.2 ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Art. 5.2. Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor de plaatsing van de volgende zaken, als ze in agrarisch gebied in de ruime zin liggen :

1° een krenghuisje;

2° het draineren van een goed voor landbouw- of bodembeheerdoeleinden door de aanleg van een geheel van ondergrondse zuig- en/of moerleidingen, omhullingsmaterialen en eindbuizen en van een geheel van boven- en/of ondergrondse uitmondingsvoorzieningen, controleputten en hulpstukken, mits aan alle van de volgende vereisten voldaan is :

a) de bovengrondse zichtbare voorzieningen hebben maximale afmetingen van 1 meter x 1 meter en liggen gelijk met het maaiveld of met het talud van de ontvangende waterloop;

b) de drainagewerken worden niet uitgevoerd in de volgende gebieden of zones :

1) Speciale Beschermingszones;

2) de Ramsargebieden;

3) ruimtelijk kwetsbare gebieden of een overstromingsgebied, of op minder dan 50 meter van die gebieden;

c) voor de drainagewerken is geen milieueffectrapport vereist;

3° de strikt noodzakelijke toegangen tot en opritten naar de agrarische bedrijfsgebouwen, inclusief de bedrijfswoning;

4° bijenstallen of bijenkorven;

5° jachtkansels.”.

Art. 7. Artikel 7.2 van hetzelfde besluit wordt vervangen door wat volgt :

“Art. 7.2. Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor de tijdelijke plaatsing van constructies, met uitzondering van publiciteitsinrichtingen, op voorwaarde dat aan de volgende voorwaarden voldaan is :

1° een maximale duur van 90 dagen per kalenderjaar wordt niet overschreden;

2° de plaatsing gebeurt niet in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, met uitzondering van parkgebied;

3° de constructies brengen de verwezenlijking van de algemene bestemming van het gebied niet in het gedrang;

4° de plaatsing gaat niet gepaard met een ontbossing, een wijziging van vegetatie of kleine landschapselementen, een aanmerkelijke reliëfwijziging of een wijziging van waterlichamen.”.

Art. 8. Aan artikel 8.2, 5°, van hetzelfde besluit wordt de zinsnede “, met uitzondering van parkgebied” toegevoegd.

Art. 9. In hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 26 november 2010 en 9 september 2011, wordt een artikel 8.4 ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Art. 8.4. Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor het plaatsen, verplaatsen, wijzigen of vervangen van mobiele openlucht recreatieve verblijven, ook al zijn zij bestemd om ter plaatse te blijven staan en voor toebehorende installaties, op voorwaarde dat :

1° de verblijven zijn geplaatst op vergunde openlucht recreatieve terreinen als vermeld in artikel 2, 10°, van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het toeristische logies;

2° de plaatsing, verplaatsing, wijziging of vervanging is niet strijdig met de vergunning, vermeld in punt 1°.

In het eerste lid wordt verstaan onder :

1° mobiel openlucht recreatief verblijf : een verblijf als vermeld in artikel 1, 18°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 tot uitvoering van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het toeristisch logies;

2° toebehorende installaties : de aanbouwen, vermeld in artikel 9, 19°, c), 2), van het voormelde besluit, die niet zouden zijn geplaatst als er geen mobiel openlucht recreatief verblijf was geplaatst en die niet gefundeerd of verankerd zijn in de grond.”.

Art. 10. In hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 26 november 2010 en 9 september 2011, wordt een artikel 8.5 ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Art. 8.5 Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor het plaatsen of verplaatsen van één of meer woonwagens, als vermeld in artikel 2, §1, 33°, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, op een residentieel woonwagenterrein of doortrekkersterrein voor woonwagengewoners, als vermeld in artikel 1, 4° en 5°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2000 houdende de subsidiëring van de verwerving, de inrichting, de renovatie en de uitbreiding van woonwagenterreinen voor woonwagengewoners, op voorwaarde dat het terrein in kwestie vergund of hoofdzakelijk vergund is.”.

Art. 11. In artikel 13.2, 2°, van hetzelfde besluit wordt de zinsnede “12/1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten” vervangen door de zinsnede “4.1.1 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed”.

Art. 12. Artikel 1 van dit besluit treedt in werking op de dag waarop artikel 6.1.1 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed in werking treedt.

Artikel 11 van dit besluit treedt in werking op de dag waarop artikel 4.1.1 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed in werking treedt.

Art. 13. De Vlaamse minister, bevoegd voor de ruimtelijke ordening, is belast met de uitvoering van dit besluit. Brussel, 17 januari 2014.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
K. PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,
Ph. MUYTERS

TRADUCTION

AUTORITE FLAMANDE

[C – 2014/35165]

17 JANVIER 2014. — Arrêté du Gouvernement flamand modifiant divers articles et insérant les articles 5.2, 8.4 et 8.5 dans l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 juillet 2010 portant détermination des actes qui ne requièrent pas d'autorisation urbanistique

Le Gouvernement flamand,

Vu le Code flamand de l'Aménagement du Territoire, notamment l'article 4.2.3;

Vu l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 juillet 2010 portant détermination des actes qui ne requièrent pas d'autorisation urbanistique;

Vu l'avis de l'Inspection des Finances, rendu le 10 décembre 2013;

Vu l'avis n° 54.826/1 du Conseil d'Etat, donné le 14 janvier 2014, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973;

Sur la proposition du Ministre flamand des Finances, du Budget, de l'Emploi, de l'Aménagement du Territoire et des Sports;

Après délibération,

Arrête :

Article 1er. Dans l'article 1.2 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 juillet 2010 portant détermination des actes qui ne requièrent pas d'autorisation urbanistique, le membre de phrase « , de paysages historico-culturels » est inséré entre les mots « de sites urbains et ruraux protégés » et les mots « et de sites archéologiques ».

Art. 2. A l'article 2.1 du même arrêté sont apportées les modifications suivantes :

1° le point 8° est remplacé par la disposition suivante :

« 8° des constructions non couvertes jusqu'à 80 mètres carrés par bien au maximum, y compris toutes les constructions non couvertes existantes, dans le jardin latéral et le jardin derrière la maison, pour autant qu'elles sont construites à au moins 1 mètre des limites de la parcelle ou contre un mur de séparation sur la limite de la parcelle; »;

2 au point 11° la phrase « La hauteur est limitée à 3 mètres; » est remplacée par la phrase « La hauteur maximale est limitée à 3,5 mètres; ».

Art. 3. Dans l'article 2.2, 5°, du même arrêté, le membre de phrase « , à l'exception des zones de parc » est ajouté.

Art. 4. Dans le même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 26 novembre 2010 et 9 septembre 2011, l'intitulé du chapitre 5 est remplacé par ce qui suit :

« CHAPITRE 5. Agriculture et horticulture ».

Art. 5. L'article 5 du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 9 septembre 2011, est remplacé par ce qui suit :

« Art. 5.1. L'autorisation urbanistique n'est pas requise pour les constructions suivantes, pour autant qu'elles ne se situent pas dans une zone vulnérable d'un point de vue spatial, à l'exception des zones de parc :

1° constructions d'une hauteur maximale de 3,5 mètres, lorsqu'elles servent à la culture ou à la protection de plantes agricoles et qu'elles sont enlevées après la récolte;

2° clôtures ouvertes ou clôtures ouvertes à traverses, d'une hauteur maximale de 2 mètres;

3° abris pour animaux de pâturage sur des biens non bâtis. L'abri doit avoir des parois en bois, une superficie maximale de 20 mètres carrés, une hauteur maximale de 3 mètres et au moins un côté entièrement ouvert. ».

Art. 6. Dans le même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 26 novembre 2010 et 9 septembre 2011, il est inséré un article 5.2, rédigé comme suit :

« Art. 5.2. L'autorisation urbanistique n'est pas requise pour les constructions suivantes lorsqu'elles sont situées en zone agricole au sens large :

1° un dispositif destiné à l'entreposage des cadavres d'animaux;

2° le drainage d'un bien à des fins agricoles ou en matière de gestion du sol en aménageant un ensemble de canalisations souterraines mère et/ou d'évacuation, de matériaux enveloppants et de canalisations finales et d'un ensemble d'équipements de débouchés, de puits de visite et de pièces auxiliaires, à condition qu'il soit satisfait à toutes les exigences suivantes :

a) les équipements visibles en surface ont des dimensions maximales de 1 mètre x 1 mètre et se situent au même niveau du terrain naturel ou du talus du cours d'eau récepteur;

b) les travaux de drainage ne sont pas exécutés dans les régions ou zones suivantes :

1) les zones de protection spéciales;

2) les zones Ramsar;

3) les zones vulnérables d'un point de vue spatial ou les zones d'inondation, ou à moins de 50 mètres de ces zones;

c) une évaluation des incidences sur l'environnement n'est pas requise pour les travaux de drainage;

3° les voies d'accès et les allées strictement nécessaires vers les bâtiments d'exploitation de l'entreprise agricole, y compris l'habitation de l'entreprise;

4° ruchers ou ruches;

5° miradors de chasse. ».

Art. 7. L'article 7.2 du même arrêté est remplacé par ce qui suit :

« Art. 7.2. L'autorisation urbanistique n'est pas requise pour les constructions temporaires, à l'exception des installations publicitaires, lorsque les conditions suivantes sont remplies :

1° une durée maximale de 90 jours par année calendaire n'est pas dépassée;

2° la construction ne se situe pas dans une zone vulnérable d'un point de vue spatial, à l'exception des zones de parc;

3° la construction ne compromet pas la réalisation de l'affectation générale de la zone;

4° la construction ne va pas de pair avec un déboisement, une modification de la végétation ou de petits éléments ruraux, une modification notable du relief ou une modification de masses d'eau. ».

Art. 8. Dans l'article 8.2, 5°, du même arrêté, le membre de phrase « , à l'exception des zones de parc » est ajouté.

Art. 9. Dans le même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 26 novembre 2010 et 9 septembre 2011, il est inséré un article 8.4, rédigé comme suit :

« Art. 8.4. L'autorisation urbanistique n'est pas requise pour l'installation, le déplacement, la modification ou le remplacement d'hébergements mobiles de loisirs en plein air, y compris ceux destinées à rester sur place et pour les installations y afférentes, à condition que :

1° l'hébergement est installé sur un terrain de loisirs en plein air autorisé, tel que visé à l'article 2, 10°, du décret du 10 juillet 2008 relatif à l'hébergement touristique;

2° l'installation, le déplacement, la modification ou le remplacement ne sont pas contraires à l'autorisation, visée au point 1°.

Dans l'alinéa premier, on entend par :

1° hébergement mobile de loisirs en plein air : un hébergement, tel que visé à l'article 1er, 18° de l'arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant exécution du décret du 10 juillet 2008 relatif à l'hébergement touristique;

2° installations y afférentes : les annexes, visées à l'article 9, 19°, c), 2) de l'arrêté précité, qui ne seraient pas installées si aucun hébergement mobile de loisirs en plein air n'avait été installé et qui ne sont ni fondées, ni ancrées dans le sol. ».

Art. 10. Dans le même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 26 novembre 2010 et 9 septembre 2011, il est inséré un article 8.5, rédigé comme suit :

« Art. 8.5 L'autorisation urbanistique n'est pas requise pour l'installation ou le déplacement d'une ou plusieurs roulottes, telles que visées à l'article 2, § 1er, 33° du décret du 15 juillet 1997 sur le Code flamand du Logement, sur un terrain de campement résidentiel pour roulottes ou sur un terrain de transit pour forains, tels que visés à l'article 1er, 4° et 5° de l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 mai 2000 portant subventionnement de l'acquisition, l'aménagement, la rénovation et l'extension de terrains de campement pour forains, à condition que le terrain en question soit autorisé ou principalement autorisé. ».

Art. 11. Dans l'article 13.2, 2° du même arrêté, le membre de phrase « 12/1 du décret du 3 mars 1976 pour la protection des monuments et des sites urbains et ruraux » est remplacé par le membre de phrase « 4.1.1 du décret du 12 juillet 2013 relatif au patrimoine immobilier ».

Art. 12. L'article 1er du présent arrêté entre en vigueur à la date d'entrée en vigueur de l'article 6.1.1 du décret du 12 juillet 2013 relatif au patrimoine immobilier.

L'article 11 du présent arrêté entre en vigueur à la date d'entrée en vigueur de l'article 4.1.1 du décret du 12 juillet 2013 relatif au patrimoine immobilier.

Art. 13. Le Ministre flamand ayant l'aménagement du territoire dans ses attributions, est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 17 janvier 2014.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,
K. PEETERS

Le Ministre flamand des Finances, du Budget, de l'Emploi, de l'Aménagement du Territoire et des Sports,
Ph. MUYTERS